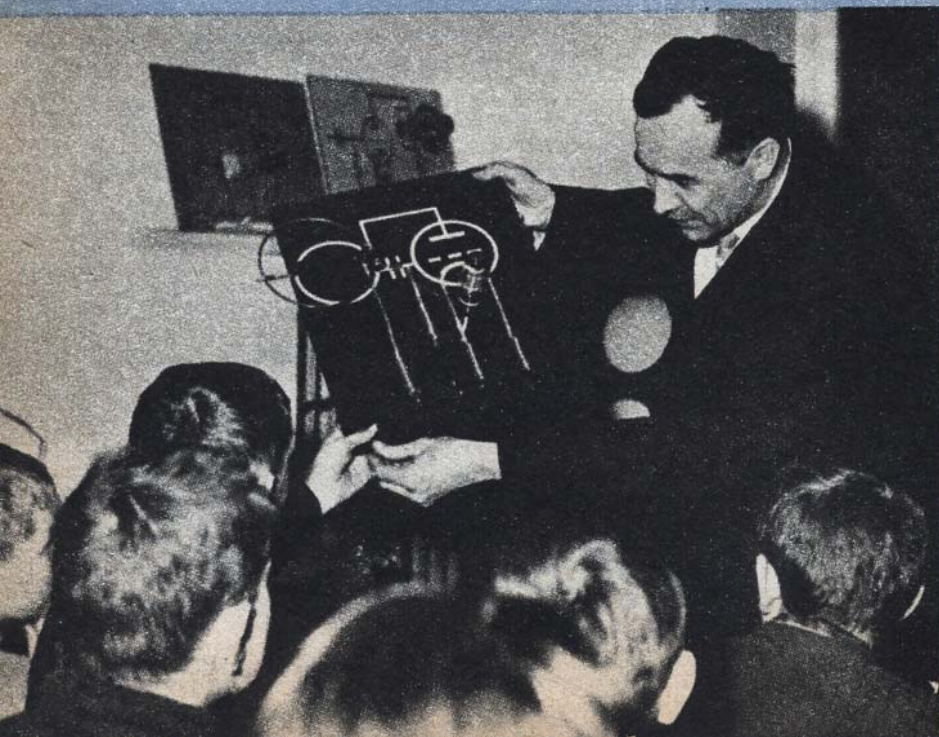

W Stacji Młodych Techników w Warszawie największym powodzeniem cieszy się pracownia radiotechniki. Praktyczne umiejętności zdobyte przy warsztacie, pogłębiane są w pogadankach.

NA WARSZTACIE

Pod redakcją Jerzego Niebojewskiego

OBROTOWA PODSTAWKA DO KSIĄŻEK (inż. Witold Kozak) — POWIĘKSZALNIK FOTOGRAFICZNY, dokończenie (Stanisław Sabat) — PODSTAWOWE WIADOMOŚCI O MATERIAŁACH WŁOKIENNICZYCH (Jerzy Niebojewski) — STOLIK POD RADIO

OBROTOWA PODSTAWKA DO KSIĄŻEK

W warsztatach „Stacji Młodych Techników” w Warszawie zaprojektowano i wykonano pomysłową podstawkę obrotową, służącą do przechowywania roczników „MT”. Podstawka tego typu nadaje się również do przechowywania podręczników i lektury szkolnej względnie innych książek.

Podstawka obrotowa uwidocznioma na załączonej fotografii ma cztery segmenty umożliwiające ułożenie na nich czterech roczników. Dodatkową atrakcją jest możliwość obracania podstawki dookoła jej osi.

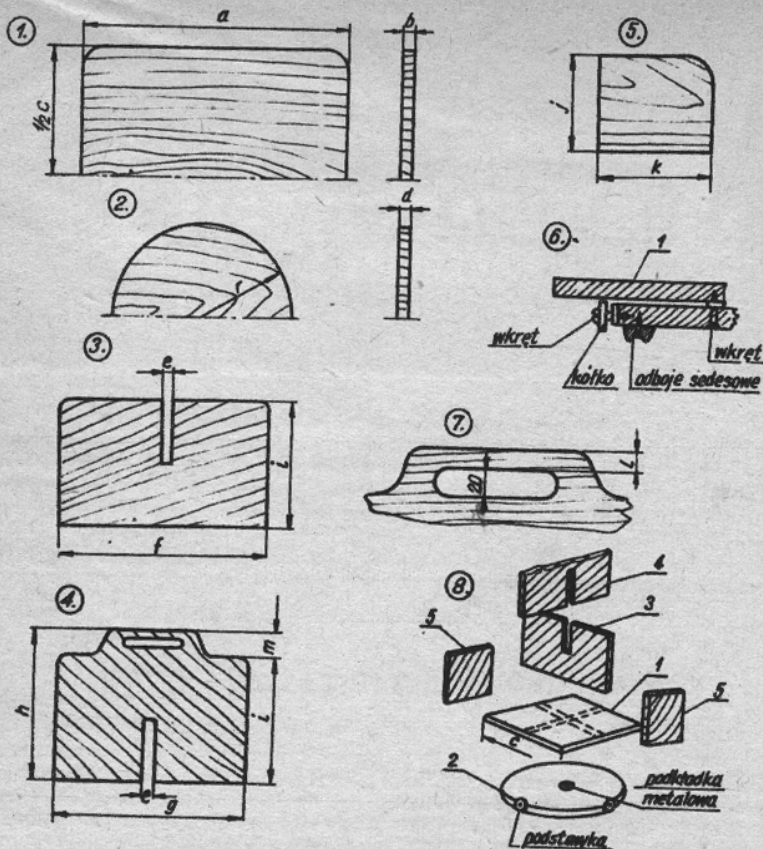
Budowę podstawki wyjaśniają rysunki (1—5), na których przedstawiono poszczególne jej części składowe.

Jako materiał na podstawkę nadaje się drewno liściaste, sklejka lub płyty pilśniowe albo wiórowe grubości 8—15 mm.

Na rysunkach nie podano ści-

śłych wymiarów, a zastąpiono je symbolami literowymi. Każdy młody technik wykonujący podstawkę winien dostosować jej wymiary do posiadanych książek.

Część 1 (dno podstawki) ma kształt prostokąta o bokach a , c i grubości b . Podstawka prototypowa ma wymiary 250 × 300 mm i grubość 8 mm. Dolna część podstawki (2) w kształcie tarczy o promieniu $= r$, który jest mniejszy od szerokości części (1) o 20 mm. Na tej tarczy spoczywa dno podstawki (1) na czterech kółkach zamocowanych za pomocą wkrętów na jego obwodzie. Kółka umożliwiają swobodny obrót podstawki obciążonej książkami. Średnica kółek większa o 4 mm od grubości tarczy (d). Sposób połączenia tych elementów uwidocznioma na rysunku zestawieniowym (8). Elementy (3) i (4) stanowią przegrody podstawki, a element (4) spełnia jeszcze dodatkową

rolę uchwytu, umożliwiającego przenoszenie lub obracanie podstawki dookoła osi. Wymiar elementu (f) jest równy szerokości części (1), a wymiar (g) części (4) odpowiada wymiarowi (a) części (1) pomniejszonej o dwie grubości segmentów bocznych (5), które są do niego przymocowane. Wysokość (i) elementu (3) i (4) winna być mniejsza o około 20 mm od wysokości książek (w prototypie $i = 180$ mm).

Wcięcia wykonane w elementach (3) i (4) o szerokości (e) winny odpowiadać dokładnie grubości tych elementów. W elemencie (4) wykonujemy uchwyt w postaci wydłużonego otworu o wymiarach 20×120 mm.

Segmenty boczne (5) wykonuje się w ilości 4 sztuk i przymocowuje do części (1) i elementów (3) i (4).

Po wycięciu wszystkich części składowych podstawki, należy je starannie wyrównać i wyszlifować za pomocą papieru ściernego.

Z kolei przystępujemy do złożenia całości posługując się rysunkiem zestawieniowym (8). Od spodu tarczy należy przymocować za pomocą wkrętów odboje (korki) stabilizujące oparcie podstawki.

Zakończeniem pracy będzie malowanie całości podstawki lakierem bezbarwnym lub odpowiednio dobranym kolorem emalii nitro.

Oprac. inż. Witold Kozak